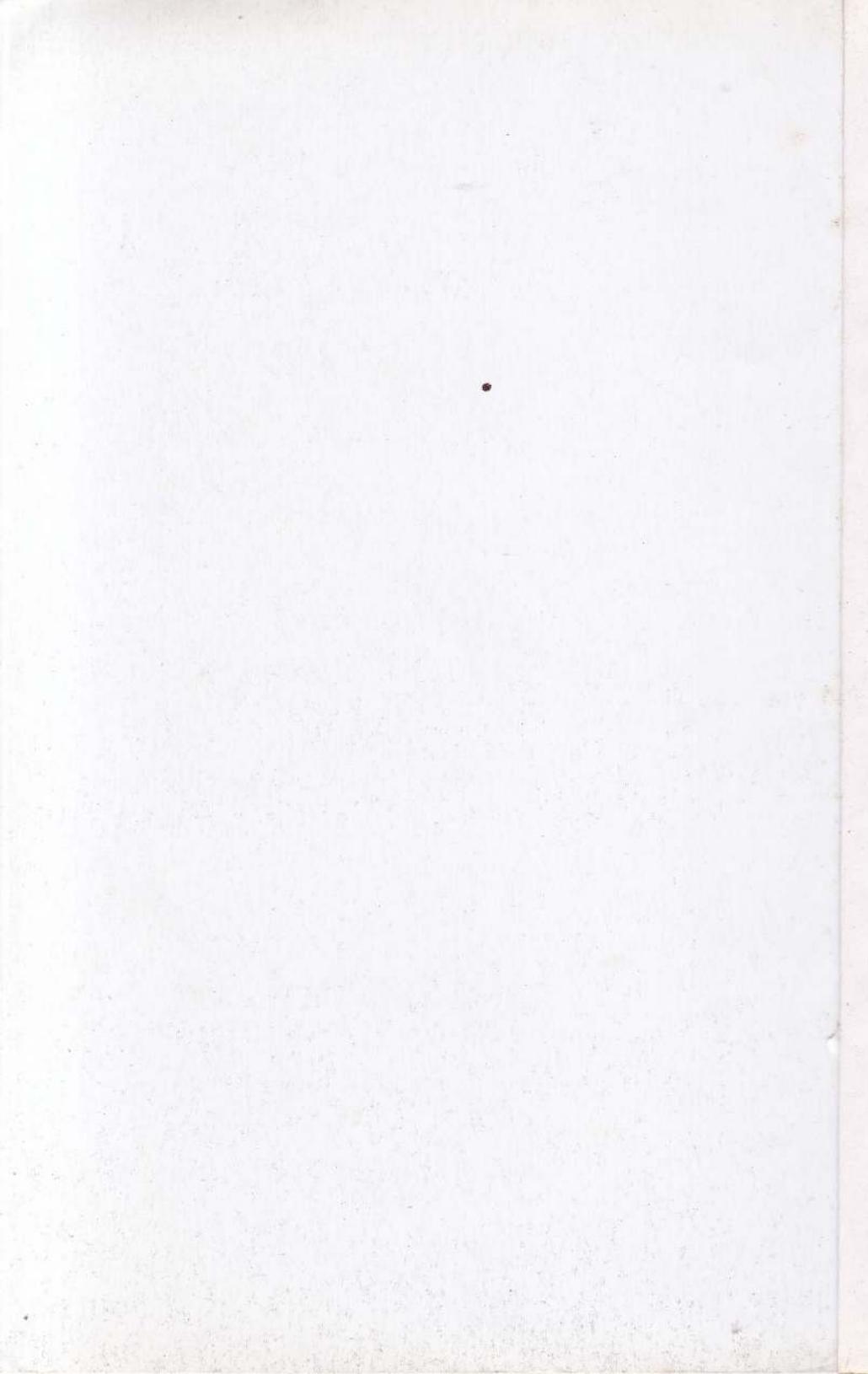

நான்னயும் உற்படியோடு நான்

சிர்கள இனத்துவக்
கவியத்துப் பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பு

எம்.சி.ரஸ்மியன்

-தோதென்ன வெளியீடு-

நாதன்யும் முனிமூர்த்தி நாள்

சிங்கள இனத்துவக்
கவிதைப் பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பு

எம். சீ. ரஸ்மியன்

-தோதென்ன வெளியீடு-

ISBN	-	978-955-1848-17-0
Title	-	Nalaiyum Mattoru Nal (Translation on Sinhala Ethno Songs)
Author	-	M.C.Rasmin
First Edition	-	2008
Publication	-	Thothanna, Uswewa Road, Anamaduwa, Sri Lanka. 0322 263 446 thothanna@yahoo.com
Copyright	-	Thothanna Publication
Cover Design & Layout	-	A.S.Nisakulan nisaads@yahoo.com
Drawings	-	Mohamad Rifkhan, Kaipitiya.
Printers	-	Jayanth Print Graphics, Ganemulla.
Type Setting	-	Waseem Rajah.M.M
Pages	-	60 +x
தலைப்பு	-	நாளையும் மற்றொரு நாள் (சிங்கள இனத்துவக் கவுன்றப் பாடல்களின் மாழிபையர்ப்பு)
ஆசிரியர்	-	எம்.சிறைமின்
முதற்பதிப்பு	-	2008
வெளியீடு	-	தோதென்ன வெளியீட்டகம், ஆணமடுவ, இலங்கை. 0322 263 446 thothanna@yahoo.com
பதிப்புரிமை	-	தோதென்ன வெளியீட்டகம்
அட்கைப்படம், பக்கவடிவமைப்பு	-	ஏ.எஸ். நிசாகுலன் nisaads@yahoo.com
இள் ஓவியங்கள்	-	மொஹமத். ரிப்கான், கற்பிடி.
கணினி தட்டைமுத்து	-	வலீம் ராஜா
அச்சகம்	-	ஜயந் பிரின்ட் கிரபிக்ஸ், கனேமுல்ல.
பக்கங்கள்	-	60 +x
விலை	-	120/=

“இத்து வர்க்கத்தின் திடுப்பு” என்கன்ற ஸ்ரீராட்டிரில்
இம்புகளைக் காலீகப்பட்ட இதைத்து திடுப் ஸ்ரீராட்டிரிக்கும்...

கோடு வரைந்தது யார்?

தமிழில் கவிதைச் சூழல் என்பது நீண்ட பாரம்பரியத்தினைக் கொண்டது. தனித்தனியேயான மொழி. இன பண்பாட்டுச் சூழல்களின் அடியாகப் பிறந்து பயின்று வந்த கவிதை பல்வேறு காலகட்ட மாற்றங்கள், அரசியல், பொருளியல் மாற்றங்கள் ஆகியவற்றின் காரணமாகப் பல்வேறு வடிவத்தையும், கருத்தியலையும் கொண்டாக விளங்கியது. சமஸ்கிருத மொழியின் மேலாண்மை தமிழில் ஆதிகம் செலுத்திய போது இன்னமும் கவிதையின் தளமும் வளமும் விரிவடைந்தது. பிறமொழிக் கவிதைகளை அல்லது கவிதைச் சூழலைத் தமிழ்ச் சூழலில் கொண்டு வருதல் என்பது வள்ளுவன் காலத்தே ஆரம்பித்துவிட்டது என்பர்.

பாரதி இந்தப் பிறமொழிச் சூழலை அறிமுகம் செய்வதில் முக்கியம் பெறுகின்றார். அவரைத் தொடர்ந்து கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை, ச.து.ச.யோகியர், சுந்தரம் பிள்ளை போன் நோர் ஆங்கில மொழி இலக்கியங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கத்தொடர்களினர். தமிழில் புதிய சூழல் உருவாகிற்று. ஆயின், மேற்குறித்தோர் தமது மொழி பெயர்ப்பில் செவ்வியல் இலக்கியங்களையே பெரிதும் கருத்திற் கொண்டனர். காலஞ்செல்லச்செல்ல ஆங்கிலம் மூலம் உலகின் கோடிப்பகுதிகளில் வாழும் மக்களது வாழ்வாம், பண்பாடும், போராட்டங்களும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. வத்தீன் அமெரிக்கா, கறுப்பு ஆபிரிக்கா, எரியும் பலஸ்தீனம், வீரம் விளைந்த வியட்னாம் கிவைகள் யாவும் கவிதைப் பெயர்ப்புகளாக நம் கண்முன் விரிந்தன. இன்று வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் சரி, வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளிலும் சரி வாழ்கின்ற மக்களுடைய குரல்வளையை நசித்துக்

கொண்டிருக்கும் ஏகாதிபத்தியம், பயங்கரவாதம், போர், அடக்குமுறை, அராஜகம் என்பவற்றால் நசுக்கப்படுகின்ற மக்கள் மீதும் அவர்கள் பற்றிய இலக்கியங்கள் மீதும் நமது மொழி பெயர்ப்பாளரது கவனம் திசை திருப்பப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாகப் புற உலகின் அவலங்களை நம்மால் தரிசிக்க முடிகின்றது.

இவை ஒரு புறம் இருக்க, நமது நாட்டின் நிலை என்ன? நாம் நமது அயலவனை அறிந்தோமா? அவனது பண்பாட்டுச் சூழல், வாழ்க்கை, காதல், சந்தோஷம், துக்கம் விவற்றில் யாதேனும் பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வு இருந்ததா? (இது இரு இனங்களுக்கும் பொதுவானதே) இந்த முரண்பாட்டை இன்று மீறுப்புக்களாக அறுவடை செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஒருவருக்கு ஒருவர் எதிரிகளாகவிட்டோம். அந்நியமாகவிட்டோம். நாடு பற்றி எரிகிறது.

ஆனாலும் ஆங்காங்கே பசுந்தனைகள் தலைகாட்டுகின்றன. அவையே படைப்பிலக்கிய கர்த்தாக்களின் முயற்சிகள் எனலாம். மனிதனை மனிதனாக அறிமுகம் செய்கின்ற பணியில் அவை சிறிதளவேனும் கவனம் கொள்கின்றன. அந்த வகையில் போராட்டச் சூழலை நியாயப்படுத்தியும், மறுத்தும் பல கவிதைப்பாட்கள் சிங்கள மொழியில் எழுந்துள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றைத் தொகுத்து மொழி பெயர்த்து ரஸ்மின் வெளியிடுகின்றார். ரஸ்மின் நம்மிடம் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற மாணவர். புரிந்துணர்வும் நிதானமும் மிக்கவர்; மனிதாபிமானத்தின் மீது அதிக அக்கறை கொண்டவர்; அவருடன் உரையாடுவது ஒரு பண்பாட்டுடன் உரையாடுவது போல இருக்கும். அவருள் ஒரு கவிஞர், ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளன், ஒரு ஒலிபரப்பாளன் எனப் பல்வேறு ஆனாமைகள் இணைந்து உள்ளன. அவருடைய முயற்சி இன்னமும் காத்திரமும் கண்தியும் பெற வேண்டும். அதனாடாக அவர் தமது தனித்துவத்தை நிலை நிறுத்த வேண்டும் என்பதே எமது அவா.

ஆசிகஞ்சன்,
கலாநிதி. வ. மகேஸ்வரன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
தமிழ்த் துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

காலம் மாற்மாற...

தமிழ், சிங்கள இனமுறண்பாடு தொடர்பான உரையாடல்கள் தமிழ் இசைப்பாடல்களிலும் பார்க்க சிங்கள இசைப்பாடல்களில் அதிகம் முனைப்புப் பெற்றிருப்பதை, அதனைக் கற்றுணரும் யாரும் மறுக்கமுடியாது. இலங்கையில் இனக்கலவரங்கள் சிங்கள இசைப்பாடல்களில் வெளிப்படுத்தும் அரசியல், சிங்களப்பாடலாசிரியர்கள் முரண்பாட்டுச் சூழ்நிலையை தமது பாடல்களில் வரித்துக்கொள்ளும் போது வெளிப்படும் மொழி என்பன ஈழத்து இசைப் பாடல்களிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. சிங்களப் பாடல்களில் வெளிப்படும் சிறுபான்மையினர் மீதான வாஞ்சையுணர்வு, பல்லின சமூகயிருப்பின் மீதான பற்று, மாற்று அடையாளங்கள் மீதான கனிவு, சிங்கள முதன்மைவாதம், இலங்கை சிங்களவர்களுக்கான நிலம் எனத்துணர்ந்து கூறும் அதீத அடையாள உணர்வு என்பன விரிவான திறனாய்வுக்கு உற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது எனது பணிவான அபிப்பிராயம்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைக்கு என்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வு இதுதொடர்பாக தமிழில் வெளியான முதலாவது முயற்சியாகும். சற்று விரிவான தொரு ஆய்வாக இருந்தாலும் அது தனிப்பட்ட ஒருவருடைய பார்வை மாத்திரமே. அந்த ஆய்வு சிங்கள இசைப்பாடல்களை “சிங்களப்பாடலிலக்கியம்” என்றே சுட்டுகின்றது. அவ்வாறு சுட்டுவதற்கான சான்றுகளும் அதில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில், சிங்களப் பாடலிலக்கியத்தின் மீதான வெவ்வேறு விதமான வாசிப்பு முயற்சிகள் வெளிவரவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினாலேயே இந்த மொழிபெயர்ப்பை வெளிக்கொண்டு முற்பட்டேன்.

சிங்களத்தில் வெளியான பழைய தேசாபிமானப்பாடல்களில் எனக்கு உடன்பாடு குறைந்துகொண்டு வருகின்றது. இந்நாட்டில் வஜுவடைந்துவரும் இனமுரண்பாட்டுச் சூழ்நிலையின் சமுதாயத் தேவையினை நிறைவு செய்யும் ஆற்றலை அவை இழந்து வருகின்றன. காலத்தை வென்று நிற்கும் வீசுகம் வீரியமும், தீர்க்க தரிசனமும் அவற்றிலில்லை.அவை பெரும்பாலும் காலாவதியான ஒற்றுமை மந்திரங்களோயாகும். எடுத்துக்காட்டாக அமரதேவ பாடிய ஒக்கோம் ரஜவரு ஒக்கோம் வெசியோ. துண்சிங்ஹளாயம் நேதேயோ! என்றபாடலை எடுத்துக்காட்டலாம்.

எல்லோரும் அரசர்கள்

எல்லோரும் பிரஜைகள்

முச்சிங்களவரும் உறவினர்

என்று அப்பாடலை நாம் தமிழ்ப்படுத்தலாம். எல்லோரும் அரசர்கள் எனும் வரி சமூக சமத்துவத்தைப் பற்றிப்பேசுகின்றது. சகல தரத்தினரும் இந்நாட்டின் பிரஜைகள் என்பது இரண்டாவது வரியில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் மூவினத்தவரையும் குறிப்புதற்குச் சிங்களத்தில் “சிங்களயோ” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலில் துண்சிங்களயோ என்ற சொல் அத்தகையதொரு தளத்திலேயே பொருள்தருகின்றது. ஆனாலும் இங்கு வாதம் அதுவுல்ல. தற்கால இலங்கையின் முரண்பாட்டுச் சூழ்நிலையுடன் இக்கவிதை எவ்வாறு பொருந்திவருகின்றது என்பதுதான் வாதம். இத்தகைய பாடல்கள் ஒருகாலத்தில் சமூகத்தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். ஆனால், இக்காலத்தில் வீரியம் குன்றிய பாடல்களாகவே விவர்ணைக் கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. சமூக சமத்துவத்தைப் பற்றி உண்மையில் இதைவிட ஆழமானதொரு புள்ளியில் நின்று பாடப்படுவதே காலத்தின் தேவையாகும். இத்தகைய தேசாபிமானப் பாடல்கள் சிங்களத்தில் ஏராளாம் உள்ளன. அவை முழந்தளவு இம்மொழிபெயர்ப்பில் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. இன்றைய சூழ்நிலையில் இன முரண்பாடு சிக்கலான ஒரு சமூகப்பிரச்சினையாக பரிணாமம் எடுத்திருக்கின்றபோது மேலமுந்த வாரியாக ஆகா... ஓகோ... என்று சமத்துவம் பேசுவதில் எந்தப் பலனும் இல்லை. பாடல்கள்

கொண்டமையும் பொருளின் முக்கியத்துவம் கருதியே அவை மொழி பெயர்ப்புக்காத் தெரிவு செய்யப்பட்டன.

சிங்களப் கவிதைப்பாட்கள் தாளம் ஒன்றிற்கு ஏற்ப எழுதப்பட்டவை. ஆனால், அவற்றின் மொழிபெயர்ப்பை, முடிந்தவரை கவித்துவம் பிச்காது தருவதையே இத்தொகுதி நோக்கமாகக் கொள்கின்றது. மாறாகத் தாளம் ஒன்றை கருத்திறகொள்ளவில்லை. எனது மொழிபெயர்ப்புப் பற்றி எனக்கே சில கேள்விகள் இருக்கின்றன. இன்ஷா அல்லாஹ் இன்னும் சிறிது காலத்தில் இதைவிட சிற்பாக எழுத முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. கவிதைகளில் சில நேரம் செறிவின்மையை உணரலாம். அது என்னுடைய மொழிப்பாவனையில் உள்ள குறைபாடாகவும் இருக்கலாம். முத்தவர்களின் வழிகாட்டல்களை நான் என்றுமே பெருமதிப்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகயிருக்கின்றேன்.

கவிதைகளைவிட பாடல்கள் மக்களைச் சென்று சேரும் வீதம் அதிகமென்பதால் எனது தொடர்ச்சியான கவனம் சிங்களப்பாட்களின் மேல் இருந்து வந்துள்ளது.

இந்நாலுக்கு குறிப்புரை தந்த எனது மதிப்புக்குரிய ஆசான் கலாநிதி வ.மகேஸ்வரன் அவர்களுக்கும், அட்டைப்படம் மற்றும் பக்கவடிவமைப்பு ஆகியவற்றில் எனக்கு மிகுந்த துணைபுரிந்த நண்பர் செ.நிசாகுலன், தம்பி வாக்கீர் மொஹமட், நண்பர் முபீஸால் அடிபக்கர் ஆகியோருக்கும், ஸலவழிகளிலும் உதவிய அஸ்மியாவுக்கும் நண்பர் சிட்ணிக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

எம். சி. ரஸ்மின்
இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் - தென்றல்

உறவுப் பாலம்

இலங்கைக் சமூகம் பெரும் கலகத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் காலகட்டம் இது. இவ்விடையம் தொடர்பாக ஒரு தனிப்பை அல்லது அவர் சார்ந்த இயக்கத்தை நோக்கி விரல் நீட்டுகின்றோம். எனினும் உண்மையில் அதனைப் பொறுப்பேற்க வேண்டியவர்கள் பலர். இதனை நடுநிலை நின்று சிந்திக்கும் சகலரும் புரிந்துகொண்டுள்ளனர்.

ாங்கிலையே பிரிந்து வாழும் நிலைப்பாடு வளர்ந்திருப்பது ஏன்? இவ் வினாவுக்கான பிரதான காரணியாக இலங்கையின் அரசியல் சூழ்நிலை இனங்காணப்பட்ட போதும் எது நாட்டில் பல தசாப்தங்களாக நடைமுறைப் படுத்தப்படும் கல்வி முறைமை, ஊடகச் செயற்பாடு போன்றவற்றில் கலாசார இணைப்பின்மையும் பிரிந்துசெல்வதற்கான கருத்தியலின் உருவாக்கக் காரணியென்று விளங்கிக் கொண்டவர்கள் நம்மில் சிலரே. இனக்குழுக் களிடையே உறவை வளர்த்துப்படுத்தி இதுவரை காலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் அவற்றின் பின்புலம் என்பன திருப்திதருக்கூடியதாக உள்ளதா?

கடந்த காலங்களில் கல்வி, கலை, இலக்கியம் மற்றும் ஊடகம் என்பன குறிப்பிட்டதொரு கலாசாரக் கட்டமைப்புக்குள்ளேயே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. அத்துடன், இந்த நாட்டில் வாழும் வெவ்வேறு இனத்தவர்கள் ஒருவரையாருவர் அறிந்து கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் இதனுடோக மிகச் சொற்பமாகவே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நமது அயல் சமூகத்தின் இதயத் துழப்பைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியத்ததைப் பரிட்சையமாக்கிக் கொள்வதற்கான ஊக்கம் இன்னும் வளரவில்லை. எவரும் ஊக்கமுட்டவும் இல்லை.

இறுதியாக, நாம் அனுபவிக்கும் மோசமான யுத்தத்தின் பங்காளியாகவும் அதனால் துன்பப்படுவோராகவும் மாறியுள்ளோம். உண்மையான சமாதானம் இந்த நாட்டில் வாழும் மக்களிடையே புரிந்துணர்வு, கௌரவம், அங்கீகாரம், பொறுமை உள்ளிட்ட நற்கணங்கள் விருத்தியடையடையாத நிலையில் சாத்தியப்படாது. ஒரு இனத்தவரின் இலக்கிய முயற்சியை இன்னொரு சமூகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துவதனுடோக சமூகங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமை சாத்தியமாகும் என்பதில் நாம் உறுதியாக உள்ளோம்.

சிட்ணி மாகஸ் டயஸ்
தோதென்ன வெளியீடு சார்பாக.

உள்ளே உள்ள பாடலாசிரியர்கள்

ഉൾഭോ ഉൾഭാ പാടലാചിരിയർക്കബ്സ്

பிரேம க்ருத்தி அல்வில் 01-06
 ரத்ணஶ்ரீ விஜேசிங்ஹர் 07-18
 சணில் ஆரியரத்ண 19-22
 சேனானாயக்க வேரலியத்த (பாடகர்) 23-24
 நிலார் என். காசிம் 25-30
 மஹிந்த சந்ரசேக்கர 31-38
 பந்துல நாணயக்காரியவசம் 39
 கமல் விதாரண 40
 சோமதிலக திசாநாயக்க 41
 மாலன் கருணாநாயக்க 42
 ரோஹன நந்தனிய 43
 எஸ். கே மஹிபால 44-
 இனந்த ஹேவா ரண்வூரிந்தகே (பாடகர்) 45
 சந்திரா வாகிஷ்ட 46
 சிட்னி மக்கல் டயல் 47-48
 அல்லே குணவன்ச தேரர் 49-53
 பியசேன ரதுவிதான் 54
 அரிசென் அஹ்ரீம்பது 55-56
 தீபால் சில்வா 57-59

இனவுறவு தொடர்பான குரலை முதன் முதலில் வெளிப்படுத்திய பாடல் என்று பேராசிரியர் சுனில் ஆரிய ரத்ண எழுதிய “மீனநூவன் யுகின் பலன்மீனா” என்றபாடல் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. ஆனால் பிற்பட்ட காலத் தேடல் களின் போது பிரேமகீர்த்தியின் இப்பாடல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இலங்கை வாளனாலி நிலையத்தின் இசைத்தட்டுக் குறிப்புகளின் படி பேராசிரியர் சுனில் ஆரியரத்ண அவர்களின் பாடல் 1975ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 13ம் திகதி ஓலிப்பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது (ஓலித்தட்டு கிலை LS-10777) . ஆனால் பிரேம கீர்த்தியின் இப்பாடல் 1972ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 3ம் திகதி ஓலிப்பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு பாடல்களுக்கும் விஷப்ர ரத்ணாயக்க இசையமைத்திருக்கின்றார் (ஓலித்தட்டு LS- 9240) . தொடர்ந்து வரும் மூன்று பாடல்கள் பிரேம கீர்த்திக்குச் சொந்த மானவை.

குண்டுமணி

மன்னாரின் மனைல் வெளியில்
ஊஞ்சலும் கூந்தலும் சேர்ந்தாட
தூர நிலவைப் பார்த்து உருகி
கீதமிசைக்கும் குண்டுமணி

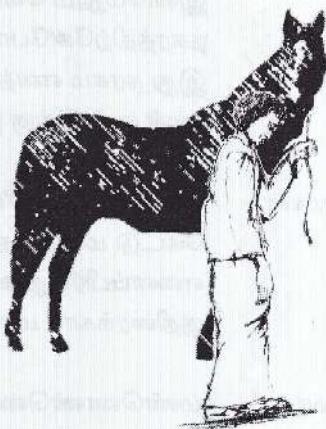
காது வளையல்கள் தொங்க
முந்தானைக்குள் முகம் மறைய
காதல் பார்வை தருவாய்
உழுந்தரைத்து என்னூலர்த்தி
சடுமணலில் பணைவிரிப்பில்
நீ இருப்பாய் குண்டுமணி..

செம்புக்குடம் தாங்கி
குழாய்பம்பி நீரெடுத்து
வெங்காயப் பாத்தியிற் பாய்ச்சி
மந்தார மாலையில்
கோயில் சென்று தேங்காய் உடைத்து
நெற்றியில் பொட்டுவைக்கும்
அன்பே என் குண்டுமணி

சாணமிட்ட சவர் மெழுகி
மல்லிகையில் கோலமிட்டு
வாழை மரப் பந்தலிட்டு
வசீகரம் செய்வாயடி
வண்ணமே குண்டுமணி

உன் மிருதங்கமும் கடமும்
ஹர் முழுக்க எதிரொலிக்கும்
பின்னர் என்ன ஏச்ச விழும்
பிஞ்ச மனம் அதில் மகிழும்
மறைந்திருந்து மையல்விடும்
மாமயிலே குண்டுமணி...

இளவரசன் நான் வந்தநேரம்
ஒற்றைத் திருக்கை வண்டியில்
ஒய்யாரமாய் ஓடித்திரியும்
உன் வீதிவலம் பார்த்து
நானிருப்பேன் குண்டுமணி

இன முரண்பாடு முதிர்ச்சியடையாத ஒரு காலத்தில் மக்களின் அபிமானத்தைப் பெற்ற ஒரு பாடல். 1973இம் ஆண்டு பெற்றவரி மாதம் 13 ஆம் திங்கி இப்பாடல் ஒவிப்பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒலித்தடிலக்கம் LS 9582.

குதிரைக்கார டாகா

- மருமகள் - கொட்டக்கிழங்கு சமைத்துச் சாப்பிடத் தந்தீர்
திருக்குறள் கவிதை மனப்பாடமிட்டுத் தந்தீர்
எனைப்பிரிந்து ஊர் துறந்து தூரப் போகும்
குதிரைக்கார மாமா
- மாமா - குதிரைத் தொழுவத்தில் வேலையில்லை
அதனையும் உடைத்தார் நேற்று
தும்மள ஹெனவில் உழைத்துப் பிழைப்பது
இனிமேலும் வேண்டாம்
நகரத்திற்கே போகிறேன்
இது நரகம் எனத்தெரிந்த பின்பும்
நான் ஏன் இங்கு இருப்பேன்
- மருமகள் - சோளப்பொரி சீனி போட்டு உண்ணத்தந்தீர்
கேட்டு மகிழ தேவகதைகள் சொல்லித்தந்தீர்
எனைப்பிரிந்து ஊர் துறந்து தூரப்போகும்
குதிரைக்கார மாமா
- மாமா - மன்னெண்ணெய் வண்டியில் ஏறி
எண்ணெய் விற்று
கை நிறையக் காசப்பணம் சேர்த்து
முதலாளியாகி
மாத இறுதியில் நான் வருவேன்
பரிசுகள் கொண்டு

தமிழழுத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்களின் சிங்ளமொழிப் புலமையீன்த்தை நெயாண்டி செய்வதற்கு அடிக்கடி சிலர் பயன்படுத்தும் சொற்களில் இந்த "மாத்தயா"வும் ஒன்று. மேலாதிக்க மோகத்தினால் சிறுபான்மையினரைச் சீன்ட முற்படுபவர்கள் மலைக்கொழுந்துகளுக்கு மத்தியில் மாத்திரமல்ல, நாட்டின் எங்கிலும் இருக்கின்றார்கள். பாச உணர்வு வெளிப்பட குதிரைக்காறு மாமா பாடலை எழுதிய பிரேமகீத்தி இப்படி ஒரு ஏளன உணர்வுப் பாடலையும் எழுதுகிறார்.

எம். சி. ரஸ்மின்

மாத்தியா

தேயிலைக் கூடையை முதுகில் சுமந்து
மலையுச்சியில் நடக்கின்றாய்
வெகு காலத்திற்குப் பின் உனைக்
காண்கின்றேன் லட்சமி
என் அன்புக்காக அடுத்தவர் கண்ணை மூடித்
திருட்டுத் தனமாகத்
தனிக்குடித்தனம் நடத்தலாம் வா லட்சமி

கண்டதும் இதுவே பேச்சு
கடுங் கரைச்சலாய் ஆச்சு
மாத்தியா ஏனிந்தப் பகடி
லயத்தில் கதை கட்டுவார்கள் கூடி
நெருப்பு வார்த்தையில் திட்டுவார்கள் தேடி
ஆண்டவனே எனக்கிது விருப்பமே இல்லை

சந்தைக்கு அழைத்துச் செல்கிறேன்
வளையல்கள் வாங்கித்தருகிறேன்

மாத்தியாவோடு முடியவில்லை
இந்த உறவு பிடிக்கவில்லை
தோட்டத்தில்
இருக்கவும் முடியாமற் போகும்
வீண்வம்பால் மனம் நோகும்

தோட்டக் கங்கணி நான் - உனைத்
தொடர்ந்து திரிகின்றேன்
காதலால் தீயில் தினம் ஏரிகிறேன்

பெற்றவர்களின் பொல்லாப்புப் பொறுக்கவில்லை
காலம் கடந்து விட்டது
கடந்தவாரம் என் கல்யாணம் முடிந்துவிட்டது

ஒரு பெண்ணின் வாழ்வில் என்றுமே மறக்கமுடியாத நிலைவுகளுடன் கூடிய நாள் பூப்புனித நிராட்டு நாள். ஒரு சிங்களப் பெண் நீராபிழேகிக்கப்பட சில வினாடிகள் எஞ்சியிருந்தன. ஏழுதிசைகளில் தண்ணீர் கொண்டுவரப்பட்டு, வார்ப்பதற்கு தயாராகியது. அப்போது அவளை நீராட்ட அழைத்துச் சென்ற அந்தத் தடாகம் ரெத்தத்தில் மூழ்கியது. தொடர்ந்து வரும் 7 படல்கள் ரத்னையும் விஜேசிங்ஹவுக்குச் சொந்தமாலை.

நிறபேஞ் எந்து?

முத்துக்குடை பிடிக்காது
நீர் வார்க்கத் தயாரானாய்
முத்துக் குமரி நீ
பதவியக் குளத்தில்

நீ அழுகின்ற பொதெல்லாம்
பூப்பறித்து விற்க வழிபார்த்து நிற்பேன்
திரும்பி வராமலிருக்கவே
எங்கு சென்றாய் மகனோ

நாம் எல்லைப் புறத்திலிருந்தாலும்
நமக்குள் எல்லைகள்
இருக்க வில்லை

சந்திர குரியர் மீதான
நேசிப்புப் போல
நம் மீதான நமது நேசிப்பும்
பொதுவானதுதான்

உன்னே நோக்கிய
ஆயுதக் கரமும்
உறவினருடையதுதான்

ஏழு குடம் தண்ணீர் கமந்து
பூப்புனிதம் செய்த வேளை
தண்ணீர்த் தடாகம்
இரத்தத்தில் மூழ்கியது
அது உனது விதியல்ல

நெஞ்சே இல்லாதவர்களுக்கு
நிற பேதம் மட்டும் எதற்கு?

கலவர காலத்துக்காலம்

கலவர காலத்துக்காலம் என்று அழைகின்ற காலத்தில் பல வகையான கலவரங்கள் நடைபெற்றன. கலவரங்களை பல வகையாக வகைப்படுத்த வேண்டும். கலவரங்களைப் பல வகையாக வகைப்படுத்த வேண்டும்.

கலவர காலத்துக்காலம் நினைவுகள் கிப்பாடலில் மீட்டப்படுகின்றன. சிங்களவர் செறிந்திருந்த பிரதேசத்தில் விடுதி வாழ்க்கை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த தமிழ் யுவதி கலவரம் மூண்டவுடன் சொந்த ஊருக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றாள். சிங்கள இளைஞராவனின் உள்ளத்தில் இந்தச் சம்பவம் ஏற்படுத்தும் வலியே கிப்பாடல்.

எம். சி. ரஸ்மின்

வளையல்கள்ளு அழுகுரல்

அழாதே ஷிவரமணி!
முயன்றாவது கண்ணீரைத் துடைத்து
சிரித்து விட்டுப்போ
ஒரேயொரு தரமாவது.
உன் கண்ணீரின் புலம்பலை
சிங்களத்தில் மொழிப்படுத்த
ஒரு நாளும் முடியாதா?

கருப்பு ஜுலையின்
நெருப்புச்சவாலை இன்னும் வீச்கிறது.
அது இன்னும்
அணையவில்லை.
வாடி வதங்கி நிற்கிறாய்
பறித்துப் போட்ட மலரைப்போல

விடுதிக்கு வந்த தந்தை
இமுத்துச் சென்றார் உன்னை வேகமாக
இனி ஒருநாளிலும் மலராத
மலர் வனத்தை வைத்துவிட்டு
இமுத்துச் சென்றார் வேகமாக
உன் உடலை மட்டும்.

இந்த ஊரைத் துறந்து
சொந்த ஊருக்குச் செல்லேன் என்று
உருகியுருகியமுதன
உன் கைவளையல்கள்
சண்டையிட்டுப் பின் மண்டியிட்டன
ஷிவரமணி
உன் உளச்சுமைகளின் பொதியை
என் பெயரில் ஓப்புவித்துப் போ

குத்து குத்துப்போல

குத்துப்போல குத்து
குத்துப்போல குத்து
குத்துப்போல குத்து
குத்துப்போல குத்து

குத்துப்போல குத்துப்போல

குத்துப்போல குத்து
குத்துப்போல குத்து
குத்துப்போல குத்து
குத்துப்போல குத்து

அப்போது ஏந்தெந்த திசை?

கல்லடிப் பாலத்தின் பாதத்தில்
இன்னிசை பாடும் மீன்களே!
ஊழைகளானதேன்
தூகுகள் விழுந்தனவோ?
இன்னிசை நரம்புகள் அறுந்தனவோ?

இந்தப் பெருநிலம்
இரண்டு பட்டுப் போகும்
பரந்த கடல் களப்பு சமுத்திரம்
பிரிந்துபட்டுப் போகும்
நண்பர்களே
அன்றைக்கு
எத்திசைக்கு எத்தேசத்திற்கு
எப்படிச் செல்வீர்?

எம். சி. ரஷ்மின்

யாழிப்பாணக் கண்ணீர்

குரூர நெருப்புப்பட்டு
மல்லிகைக் கொத்து சாம்பலாகி
நச்சுப் பாம்புகள் கூழ்ந்து
நாக்கு நீட்டுவது போல தோன்றும்

யாழிப்பாணக் கண்ணீர் குளிர்கிறதா?

இந்த நெருப்பு
குஞ்சுகளையும் கூடுகளையும் அழித்தது
புத்தகங்களில் மட்டும்தான்
வாழ்கின்றானா கடவுள்?
அல்லது அவனும் சாம்பலாகிவிட்டானா?

நீர்ப்பம்பிகளில் வரும்
இரத்தச் சகதிகயால்
பொட்டுவைத்து
தீபட்டு ஏரியும் கற்பூரமாய்
வாய்விட்டுக் கதறும் உள்ளங்கள்!

கைகால் பறிக்கப்பட்ட கவிஞர்கள்
எழுத எத்தனைப்பெதல்லாம்
வாழ்க்கை அச்சத்தைக் குறித்த
கடைசிச் சாசனங்களின் சாரமோ?

கொட்டைக் கிழங்கிற்குப் பதிலாக
பசியையும் துயரையும் கலந்தெடுத்து
திருக்குறளின் சாம்பலுடன்
தெற்கிற்கு வரவா?

யாழிப்பாணக் கண்ணீர் குளிர்கிறதா?

எம். சி. ரஸ்மின்

வெறும் காதல் என்கின்ற ஒன்றுக்காக மாத்திரம் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், மரபுகள் போன்றவற்றை துறத்தல் என்பதற்கும் சமூக ஜக்கியத்தின் குறிகாட்டியாக வாழ்ந்துகாட்ட முற்பட்டு அதற்காக அவற்றை “துறத்தல்” என்பதற்குமிடையில் நிறையவே வித்தியா சங்கள் உண்டு.

எம். சீ. ரஸ்மியன்

நேவதீபமுர் ஏரியுடா?

ஷாந்தினி!

கண்கள் பெருக்கெடுக்கும் போது
அதில் நெற்றிக் குங்குமம் கரைந்து விழும்
சந்திரன் அதைக்கண்டு வாய்விட்டு அழும்!

தேவ தீபமும் தீப்பற்றிக் கொள்ளும்
வெளியெங்கும் காற்று சருமையைத் தள்ளும்

ஷாந்தினி!

நாம் கடவுளிருக்கும் இடத்தற்குச் செல்வோம்

கண்ணீர் முத்துக்கள்
உள் முக்குத்தியில் விழும் போது
உன்முகம் வாசிக்க முடியாத
கவிதையாய்

அச்சத்தால்
கைவளையல்கள்
கலங்கிக் கலைந்தசையும்
பாரமாக இருக்கிறதா அன்பே!

பெரியவர்களே!
சடங்கு சம்பிரதாயங்களையும்
சமய இன அடையாளங்களையும்
நீங்களே வைத்துக் கொள்ளுங்கள்
சாந்தினியை மாத்திரம் என்னிடம் கொடுங்கள்!

ஷாந்தினி!

திருக்குறள் புத்தகத்தைத் திற
கண்களை மூடிக் கொள்ளாதே!
என்தாமரையை என்னிடமே தந்து விடுங்கள்

அனோகமான சிங்களப் பாடலாசிரியர்கள் மன்னாரை தமது படைப்புக்கான பகைப்புலமாகக் கொள்கின்றார்கள். இங்கு ஒரு காலத்தில் சிங்களவர்கள் மிக நெருக்கமான சமூக உறவினெயும் பேணி வந்திருக்கின்றார்கள். ரத்னையீ யுத்ததில் மூழ்கி மனித அவலங்கள் மலிந்த ஒரு கூழ்நிலையை பல்வேறு இடங்களில் குறியீடுகளால் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

எம். சி. ரஸ்மியன்

உதிர்ந்து கீட்கின்றான்

மன்னார் கன்யாராமவில் திரும்பி
மணல் வீதியில் நடந்தேன்
பேசாலைச் சந்தியருகில்
கனேரு மலர்* பூத்த
மரத்தின் பாதங்களில்
நீ உதிர்ந்து கிடந்தாய்
உன் நெஞ்சில் உதிரமும் அழுதபடியே கொட்டியது.

நீ இல்லாமற் போனது எனக்கு
இந்த நாட்டுக்கல்ல!
மனிதத்துவத்தின் மதிப்பறியாத
இந்த நாட்டுக்கல்ல!

எழுந்து விடாதே!
எழுந்து நாம்
எங்கே செல்வது?
எழுந்து விடாதே அன்புக் கோவலன்!

தீப்பற்ற இனித் தேசம் ஒன்றில்லை!
கடைப்பாகமும் கரிந்து பின் ஆணைந்து விட்டது
இந்த மயான நிலம் இனி மணல், மலைகளாய் மாறும்
எழுந்து விடாதே
எழுந்து நாம்
எங்கே செல்வது?

* நஞ்ச நிலைந்த மலர்

வேண்டுமொனாலும்
உடலிலையாகவிடுபவர்
நான் காத்துவிடுவிடு விடுவால்
உடலிலையாக விடுவால்
நான் காத்துவிடுவிடு விடுவால்

காதல் சீல சமயங்களில் எதை வேண்டுமொனாலும் எப்படி வேண்டுமொனாலும் எங்குவேண்டுமொனாலும் செய்யும். காதலின் வலிமை அப்படி. தமிழ்மூர்த்திகளைப் போராட்ட வீரன் ஒருவனையே தன் காதல் தலைவனாகக் கொண்ட சிங்கள் யுவதி அவனுடன் கிளற்றம் பூண்ததலைப்பட்டு யாழ் மண்ணைத் தரிசிகின்றாள். அவனுடைய கரங்களுக்கும் ஆயுதங்கள் வந்துசேர்ந்த போது அதனை முழுமனதுடன் ஏற்றுக் கொள்கின்றாள்.

எம். கீ. ரஸ்மின்

வசியப்படாது ஸாழி

சிங்களப் பாட்டுப்பாடும்
பொட்டுநெற்றி மாங்கிளியே
அலகுகில் இதயமொன்றைச் சுமந்து
பறந்து வந்தாயோ!
பற்றி எரிந்த பனஞ்சோலைக்கு

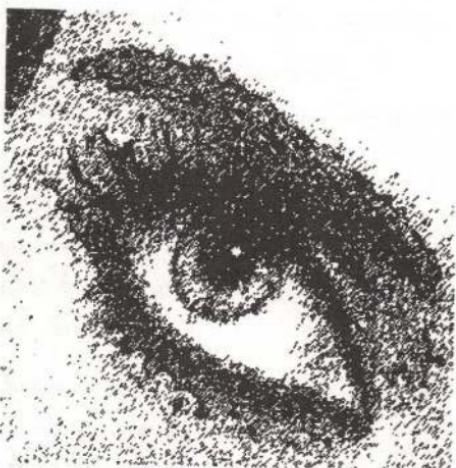
நாக்கிற்குப் வசியப்படாத
மொழிபேசிய ஆண்கிளிக்கு வசியப்பட்டு
நெருப்புப் பூக்களால்
நெய்த மாலையை
விரும்பியேந்திய மாங்கிளி
முட்கூட்டினுள் மலர்ந்த பூங்கிளி

துப்பாக்கிகளுடன்
நற்புறவும் பற்றும் கொண்டவர்களின்
கண்ணீர்க் க(வி)தைகள்
உன்னுள் வந்து குவியும்

அவற்றைச்
சிங்களத்தில் தர
உன்னால் முடியுமா?

காதல் இனி உன்வசம்
காத்துக்கொள்

நாலெளையும் மற்றொரு நாள்.

இந்தப் பாடல் 1975ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 13ஆம் திங்கள் ஒவ்வொத்திலும் செய்யப்பட்டது. ஒவ்வொத்தட்டு இல: LS 10777. பேராசிரியர் சனில் ஆரியரத்ன யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கடமையாற்றிய காலத்தில் உள்வாங்கிக்கொண்ட அனுபவமே இப்பாடல். யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற விழா ஒன்றின்போது இப்பாடல் பாடப்பட்டு வரவேற்றப்படும் பெற்றது. தொடர்ந்து வரும் மூன்று பாடங்களும் இவருக்குச் சொந்தமானவை.

கல் தேவதை பீனை பீனா!

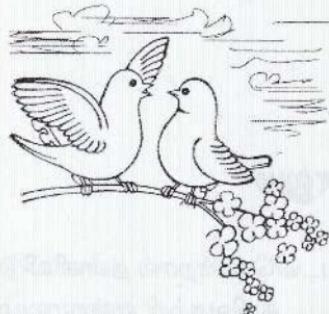
உன் விழிப்பார்வையை
நேசிக்கிறேன்

பனந் தோப்பின் எல்லையைத் தாண்டி வர!
திரஞும் அந்தப் பார்வையை யாசிக்கிறேன்!

பார்வையை தரமுடியாது பண்டாரே!
உயர்குல நீல இன பலம் படைத்த பண்டாரே!
பண்டாரே!

நீ கோயில் வரவும் மாட்டாய்
நான் விகாரைக்கு வரவும் முடியாது
நாம் தூரத்தில் தூரத்தில்
பண்டாரே பண்டாரே!

ஏக்கள் சேர்த்துக்
கோயிலுக்குச் செல்வோம்
பெளர்ணமித் தாளில்
விகாரைக்குச்
செல்வோம்
மிருதங்க இசையும்
பறை முழக்கமும்
இரு காதுகளுக்கும்
இரண்டல்ல ஒன்று

நீல வானத்தில் வெண்புறாக்கள்

நீல வானத்தில் வெண்புறாக்கள்
சிறுகடிக்கும் நாள் வர வேண்டும்
கோலப் புன்னைக
வாசல்கள் தோறும்
கொண்டு தரும் நாள் வரவும் வேண்டும்

அலகுகளில் அணைதிறந்த
உதிரக் கண்ணீர்
அலைபுரஞும் கடல்தனிலே
அழிந்து போகும்
அடையாளம் கரைந்து போகும்
அச்சத்தழுல் பற்றி நெஞ்சத்தில் தீ பற்றி
உச்சத் துயர் பற்றி
கச்சிக் கசந்து நின்றவர்
மிச்சத்திலாவது தேனூறும் நாள் வேண்டும்

உதடுகளில் வாழ்த்துப் பாக்களின் எதிரொலி
காதருகில் கொண்டலை போல் வண்ண ஒலி
இதயமதில் குடியிருக்கும் - இல்லை பழி
இனிக்கண்ணிரண்டில் ஆனந்தக் கண்ணீர்த் துளி

எம். சீ. ரஸ்மின்

ப்ராமணன் என்றாலும்

கெட்டவென்றால் தள்ளிவிடு
கழிவகற்றி என்றாலும்
நல்லவென்றால் ஆசனமிடு
சிங்களவென்றாலும்
சடயென்றால் குட்டிவிடு
தமிழென்றாலும் வீரென்றால்
தட்டிக்கொடு

புத்தர், யேசு, நபியை சிரமிடுங்கள்
சாதி பேதம் காணாதவர்களை வழிபடுங்கள்
நல்லவர் உபதேசத்தின் மத்தியில்
நடிப்பவர் உபதேசத்தைப் பலியிடுங்கள்

பதவிக்காக நாட்டைக் காட்டிக் கொடுக்காதே!
காட்டியவனை எச்சில் படுத்தாது விடாதே!
சௌக்கடி கொடுத்து தலையை உடைத்து
முள்ளில் கிரீடம் சூட மறவாதே!
தலைவன் என்றாலும்
தவறைத் தட்டிக்கேள்
வார்த்தைத் தேணைத் தடவினால்
புத்தியாய்த் தப்பிக் கொள்

நல்லதில் உறுதி கொள்- அல்லது
தீமையில் வெறுப்புக் கொள்

சிட்டுக்கள் மத்தை விளையாடும் போது பீரிட்டுப் பாடும் அன்பில் மனிதம் என்ற அடையாளத்தைத் தவிர வேற்றுவும் கிருப்பதில்லை. கடற்கரையில் தின்மும் தரிசிக்கும் சிறுமியின் நினைவு சிங்கள் நபர் ஒருவரின் மனதில் கண்ணீர் வழிவில் தோன்றி மறைகின்றது. குரல் சேனாநாயக்க வேரலியத்த.

எம். சீ. ரஸ்மியன்

துடிடுக்கீல்

எத்திக்கும் சந்தோஷக் காற்று
ஒன்றுக்குள் ஒன்றான வாழ்க்கை
இவை இளமைக்காலத்து
மன்னார் நினைவுகள்
அந்த ஆழப்பதிந்த ஞாபகங்களை
மீட்டிப்பார்க்க முடியவில்லை
வெறும் கண்ணீர் மயம்.

இறைவா
எனது தமிழ்கிளியைக் காத்துவிடு

கடற்கரையில் மனல் மாளிகைகள்
கட்டியபோதெல்லாம்
நெளிந்து வளைந்து பார்ப்பாய்
ஆனந்தத்தில் குதூகலிப்பாய்
கடல்வந்து கவிழ்த்துச் செல்கையில்
ஏக்கத்துடன் சோந்துபோவாய்

கைகளால் பொத்தி மறைத்து மறைத்தே
கதறிக் கதறிஅழுவாய்
மாலைப் பிரிவுகளில்
உருவும் மறையும் வரை
கைகாட்டிச் செல்வாய்..

அந்த நினைவுகள் அத்தனையும்
வெறும் கண்ணீர் மயம்.

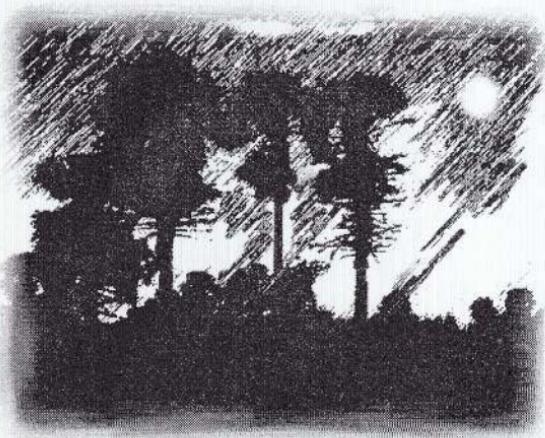
நிலார். என். காசிம் சிங்கள இலக்கியத்தில் தன்னுடைய பட்டப்படிப்பைப் பூத்தி செய்தவர். இரு மொழியாளர், மூன்று பண்பாடுகளையும் தங்கு தடையின்றி புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றலுடையவர். தொடர்ந்துவரும் நாள்கு கவிதைப் பாடல்கள் விவருக்குச் சொந்தமானவை.

கிடியங் தேடும் கனவு

உடைந்த சிறுகினில் பலமில்லையோ!
கண்ணீரில் தெரிவது அசதியின் முகவரியோ!
பறவைகளே! ஓய்ந்தது போதும்
விரைந்து செல்லுங்கள்
சூரியன் உறையும் கடைசிக் கோடு வரை!

சிரிக்கக் காத்திருக்கும் சிறுவர்களுக்குப்
புன்னகையைக் கொண்டு செல்வோம் சூடுவதற்கு
காற்று வந்து சிறகைத் தடவும்வரை நில்லாது
பறந்து செல்லுங்கள்
இதயம் தேடும் கனவை நோக்கி

சிறு தட்டும்
உள்ளக் கனவுகள் கண்திறக்க
ஒளிபறிக்கும்
இருள் மனிதன் விரன்டோட
செவ்வானின் பிரசவத்தால்
நன்மலர்கள் இதழ்நுகர

கருப்பைன் அரசாட்சி

சந்திரன் எரிந்து
சாம்பற் துகள் சிதறும்
கருமை அரசாளும்
மாதுறு ஓயாவில் பெருகுவது கண்ணீர்

அமர்க்களத்தின்
இருளின் உருமல்
மரண வடிவில் தூரத்தும்

வெண்மை விரட்டியடிக்கபட்டு
புகை மூட்டம் புகுந்து கொண்டது
அச்சம் மேலிட
காற்றின் வாய்களில் முனுமுனுப்பு
பற்களில் நடுக்கம்
அதிர்வு அச்சம்

எம். சீ. ரஸ்மின்

நெஞ்சைப் பொசுக்கி விட்டு
நெருப்பு எண்ணங்கள்
மடைத்திறந்து பாயும்
இருளின் பிடியில் பணகள் அசையும்

எதிரிகளின் இருபறமும்
எந்திரங்கள் மறிக்கும்
ஊழைகளின் மௌனத்தை
ஆயுதங்கள் பறிக்கும்

பணையின் உடலங்களாய்
மனித சடலங்கள்
சரிந்து முறிந்து விழும்
தாமரையதன் சுகந்தம் மட்டுமே
மெதுவாய் மெதுமெதுவாய்ப் பேசும்

நிழலுக்கும் தீரை

தாய் : விறைப்புறும் பிஞ்ச மனதில்
சாமக்கணவு காட்சி தருமோ
சின்ன மகனே!

தந்தை : அந்த நிசியின் முழக்கத்தில்
பஞ்ச மனம் எகிறித் துடிக்கிறதோ
வேதனையில் வெடிக்கிறதோ?

தாய் : மரணத்திற்கு அஞ்சி
பொல்லாத இருளின் கைப்பொறியில்
உன் நிழலை நீயே மறித்துக் கொண்டு
பணையின் அடிவாரத்தில்
பதுங்கிக் கொள்கின்றாயா - பயந்து
ஒதுங்கிக் கொள்கின்றாயா?

தந்தை : விழியின் இருமருங்கும்
கண்ணீரின் தரிப்பிடமா
இதயம் பொறுக்காத
சோகத்தின் இருப்பிடமா

தாய் : இருள் ஓப்பாரிக்கும் போது
மரணம் எய்தும் அம்புகளில்
மனம் மாட்டித் தவிக்கும்
நெகிழாத நெஞ்ச
நொண்டி நொண்டித் துடிக்கும்

தந்தை : பணை வேலியின் மேலாய்
ஒளிக்கிரணங்கள் பூக்க
சுப நேரம் பிறப்பதெப்போ?

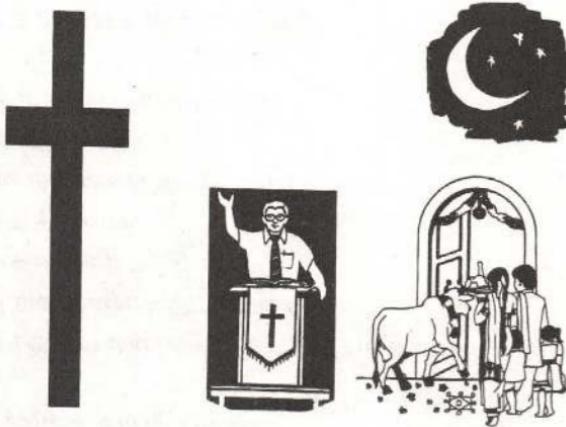

பீண்டு ஒரு பயணம்

உறவுப் பயணம் செல்லும் நண்பர்களே
யாழ் மண்ணுக்கு வந்து செல்லுங்களே!
நட்பின் புது வாசம் தேசமெங்கும் கமழு
ஆணையிறவு தாண்டி வாருங்கள் மனம் மகிழு

நூலகத்தின் ஏரி துகள்களுள்
கவலையுடன் கண்ணீர்த் துளி சிந்திடவே
புதுமனமும் அதில் புது நினைவும்
தளிர் விடவே வருகின்றோம்
பனந்தோப்பின் தீயணைய
பாசமுடன் மனமிணைய

புன்னகையை நூகர்ந்து கொள்ள
உன் துயரைப் பகிர்ந்து கொள்ள
அருணோயத்தில் மென் நகைக்க
யத்தத் தீழுட்டம் விட்டகல
சின்ன வட்டங்களைச் சிதைக்க
சிதைக்கும் ஆயுதங்களை புதைக்க

சிங்களப் பாடலாசிரியர்களுக்கு மத்தியில் பண்ணமத்துவ சிந்தனையை அதிகம் தொட்டுச் சென்றவர் மகிந்த சந்ரசேக்கர. மாற்றுச் சமயம் என்கின்ற அடையாளத்திற்கு மதிப்பளித்தல் என்பது மூலபாடலின் தொனி. தொடர்ந்து வரும் நான்கு கவிதைப் பாடல்கள் மஹிந்த சந்திரசேகரவுக்குச் சொந்தமானாலோ.

பண்ணைத்துவம்

புண்ணியம் நிறைந்த
அரசமரத் தடாகத்தில்
தீர்த்தம் எடுத்து
கோயில் முன்றலில் மல்லிகையுடன்
ரமழான் நிலாவொளியில் வாங்கோசையுடன்
நாம் கல்வாரி மலை ஏறுவோம்
சிவனொளிபாத மலை ஏறுவோம்

ழுமியெங்கும் ழக்கள் நிறைந்து
நமக்குத் தம்பியே!
கிளைகள் பிளந்து கனிகள் வருவதும்
நமக்குத் தங்கையே
இந்த நிலத்தைப் பிரித்த
கோட்டைத் தாண்டி வா தம்பியே
மனதில் ழுத்த மலர் சென்டைத் தா தம்பியே

தாயைப் போல நமைக் காக்கும்
அழகிய உலகம்
தந்தையைப் போல நமை நோக்கும்
அழகிய உலகம்
காசிம் தர்மே அந்தணி ராஜஸுந்தரம்
கண்ணீரில் வள்ளாம் போகுமா?
நமதுலகை நாம் சமைப்போமா!

இதன் மூலப்பாடலில் கையாளப்பட்டுள்ள தயாரிப்பு உத்திகள் மிகவும் கவர்ச்சியானவை. ஒரு தண்டவாளத்தின் நொடர்வுலி பாடல் பூராகவும் இளையோடுகின்றது. காதல் என்ற நிலையில் இந்த உறவு பலமானதுதான். சிங்கள ஒன்றுகள் தலைவர்களாகவும் தமிழ் யுவதிகள் தலைவிகளாகவும் சித்திரிக்கப் படுவதற்கு பதிலாக சிங்களத் தலைவிகளை தமிழ் தலைவர்கள் காதலிப்பதாக ஏன் கொள்ளக்கூடாது?

இது காதலும்தான் ஊடலுந்தான்.

காதுலா? ஊடலா?

துயரங்களைச் சுமந்து வரும் யாழ் தேவியின்
ஜன்னல் அருகில் முகம் பதித்து
என் உயிரைச் சுமந்து வரும் தேவி

ஏனப்படி முறைத்துப் பார்க்கிறாய்!
நான் எந்தத் தவறும்
செய்ய வில்லையே

மாலையும் தோடும்
தாலியும் சிலம்பும்
கவலையில் கண்களைத் திருப்பிக் கொள்ளும்

வலி கொண்ட உன் பார்வையின் கீழ்
ஆற்று வெள்ளம் போல்
பெருக்கெடுப்பது
அன்புதான்! உன் அன்பேதான்

ஹவரத்துறந்து
உன் உருவம் மறைந்த நொடிகளில்
கோயில் செல்லும் உன் உள்ளம்
உருகியது

இன்னமும் கடவுள்
இருக்கிறார் நம்முடன்
புன்னகைச் கொத்தைத் தந்து விட்டு
பூமாதேவியில் கால் வைத்து இறங்கு

“பர்தா” என்பது இல்லாத்தில் பெண்களைச் சிறைப்படுத் துவதற்கான ஒரு தடைச் சுவர் என்று மேற்கிள் சில கதையாடல்கள் கட்டவிழக்கப்பட்டுள்ளன. இல்லாம் “பர்தா” என்ற ஆடையினை அறிமுகப்படுத்தியதன் சமுதாயத் தாற்பரியம் அலாதியானதும் ஆழமானதுமாகும். அது கற்பின் பாதுகாப்பு. ஒழுக்கத்தின் சின்னம். பாவங்களின் தூப்பாக்கி. வைத்தானின் எதிரி. பெண்ணின் அழுகு. சில சமயங்களில் அதன் தத்துவமே புரியாமல் பர்தாவை ஆபத்தான ஒரு விடையமாகக் புரிந்துவைத்திருப்பவர்களும் உண்டு. காதல் என்கின்ற மனித உணர்வுக்கும் ஒரு சமயவிழுமியத்திற்கு மிடையிலான ஒரு போர்ட்டம்...

ஏராற்றங்கள்

கையில் பூசிய மருதாணி மலர்கள்
இதயத்தில் மொட்டவிழ்க்கும்
திரைகளுக்குள் சிறையிருந்து
பச்சைக்கிளி பரிதவிக்கும்
மூக்குத்தியும் நெற்றிப்பொட்டும்
கைகாட்டத் துடிக்கும்

ரம்மான் பிறைபார்க்க வா பாத்திமா

பாங்கின் தெய்வீக ஒசை
ஜீவேளையும் கேட்கும்
துயரங்கள் இதயநிழலில்
மலை மலையாய் குவியும்
தனிமைத் தலைவலி தாவிக்கொள்ளும்
ஜன்னல்களைத் தாண்டி
தலைகள் நீழும்
என்றாலும் ஏமாற்றமே எஞ்சும்
கதவுச் சேலையில்
காதலைத் தொங்கவிட்டு
மெதுமெதுவாய் உள்ளே செல்வாய்
சம்மதமே இல்லாமல்

ஆடுகள் அணிவகுக்கும்
மனற்தெருவில்
பாதச் சவடுகளை அழித்தழித்தே நீ நடப்பாய்
முந்தானிக் கயிற்றில்
கழுத்தைக் காவல் வைப்பாய்

நான்கு சவர்களுக்குள்
உன் உலகம் சிறுத்துப்போகும்
வண்ண வண்ண வண்ணத்திகள்
உனக்கு வாசலிடையால் மட்டுமே தெரியும்

கனவுகள் மலரும் இதயத்தில்
கண்ணீர் பூக்களே பூக்கும்.

வகுப்பறை என்பது நாடு
இருசிரியை பெரும்பான்மையினாம்
மாணவி சிறுபான்மை இனாம்.
வகுப்பறை என்பது மன்னாரிலுள்ள பாடசாலை
இருசிரியை சிங்களவர்
மாணவி தமிழ் மகள்
மகிந்த சந்திர சேகரவின் இப்பாடலுக்கு இப்பழயும் பொருள்
கொள்கிறார்கள்.

எம். சீ. ரஸ்மியன்

வேல்யோரங்கள் அழைப்பு

மன்னாரின் வரும் வடக்குக் காற்றில்
தீத்தெறிக்கும் மடு ஆலயத்தில்
விழிகள் இரண்டும் பெருகி உருகும்
சரோஜா எந்தன் செல்லமே!

குண்டு முழக்கத்தில் கையெழுத்துப் பிசுகும்
என்ன செய்வது என் செல்லமே
ஆசிரியை நான் மாணவி நீ
ஆனாலும் இருவரும் ஒரே வகுப்பில் தான்

உள்ளம் கலந்து சிரித்து மகிழ்
உன் நண்பர்கள் எங்கே?
மாசமற்ற உலகைப் பார்த்துப் பயந்து
பதுங்கிச் சென்றனரோ எல்லை தாண்டி

கனவிலாவது தந்தையார் வந்து
கைகாட்டுவர் என்று என்னி
காத்துக்கிடக்கிறாய் ஏழை ஜன்னலால்
அள்ளியணைக்கத்தான் யாருமில்லையோ?

மழுவைகள் அழும்குரவில்
மாளிகைகள் உன்னை அழைக்கும்
உயிர்கொல்லி யந்திரங்கள் சுமக்க
உன்னையும் அழைக்கும்
எல்லைப்புற வேலிகள்

எல்லை எது?

பறவைகளே வடக்கிலிருந்து இங்கே வாருங்கள்
பறவைகளே தெற்கிலிருந்து அங்கே செல்லுங்கள்
வடக்கின் வீர நகரம் தாண்டி தெற்கின்ரோடு
விண்ணில் சந்திக்கும் இடம் எதுவோ?

பறவைகளே வடக்கிலிருந்து இங்கே வாருங்கள்
பறவைகளே தெற்கிலிருந்து அங்கே செல்லுங்கள்
தெற்கின் வீர நகரம் தாண்டி வடக்கின்ரோடு
விண்ணில் சந்திக்கும் இடம் எதுவோ?

சாதியும் குலமும் கோத்திரமும் - நடை
பாதையில் முள்ளாய்த் தீமை தரும்
சம்மட்டிகள் எம்மைத் தட்டிடிலும்
விட்டகலா மனம் ஒட்டிடுவோம்

பாச மனம் படைத்தோம் பிறப்பினிலே
சிந்தாமல் சிறை வைத்த கண்ணீரினால்
மங்காமல் எனைப் பார்க்கும் உன் நெற்றியில்
ஏங்காது துன்பத்திரைகள் விட்டு
வைப்பனே நான் வண்ணப் பொட்டு
எங்கெங்கும் பறந்து பறந்து

வரிகள் - பந்துல நாணயக் காரியவசம்

சின்ன துரை!

துவக்கு முனையைப் பொத்திக் கொண்டு
அடிக்கடி நினைத்துப் பார்
நீ வாழும் பகுதியில்
இடம்போதாதோ?

புள்ளிகளை அழித்துக் கொண்டு
நீ வன்னிக் கரையில் இரு
எந்தக் குழுவிலும் சேராதே

ஓரு தம்பியைப் போல்
ஓரு பாத்திரத்தில் ஒன்றாயின்
சண்டித் தனம் சாராதே!

உண்ண உடுக்கப் பருக
எனக்கும் உனக்கும் இல்லாதது என்ன?
சிந்தை கெட்டுப்போயிருப்பது நாம்
சில்லறைகளுக்காகத்தான்
தெரியாதா உனக்கு?

வரிகள் - கமல் விதாரண

எம். சி. ரஸ்மியன்

நீங்குமணி என் நூல்கையே

கடற்கரை வழியாக கோயில் வந்த
தங்கமணி என் தங்கையே
அம்மா அப்பா எங்கே?
விகாரையில் ஏன் தனிமையில்?
மணம் வீசும் மலர் எங்கே?

கூந்தல் ஏன் வெறுமையாக ?
உடைந்த கோயிலை சீர்செய்ய
வெகுநாளாகும் தங்கையே
புதுசாதுவை கும்பிட்டுக் கேட்போம்

அம்மாவையும் அப்பாவையும்

கடல் தேவன் கொண்டு சென்றான்
இதுவரைக்கும் விகாரைக்கு போனதில்லை
எப்போதும் துயரைச் சொன்னது
கோயிலில் கடவுளிடம்தான்

எல்லாக் கடவுளர்க்கும்
கவலை ஒன்றாகவே கேட்கும்
புதுசாதுவைக் கும்பிட்டு
உன் கடவுளிடமும் முறையிடுவோம்.

வரிகள் - சோமதிலக திசாநாயக்க

நாலெளுடும் மற்றவராகு நாள்

தாய் வயிற்றில் தீ விளையுங்

அடை மாரி தொடங்கி விட்டது
கழி முகம் நிறைந்து விட்டது
தென்னை மரக்களப்பு மறைந்து விட்டது
உன் விழிகளைப் போல் நிறைந்து விட்டது

வந்துபார் தேவி
வந்துபார்
தென்னை மரக்களப்பு நிறைந்து விட்டது

மூல்லைத்தீவு வளத்திலே மறைந்த தேவி
வெலிழைப் போரிலே இறந்த தேவி
தாய் மண்ணிலே மனம் கொண்ட தேவி
தென்னை மரம் பார்க்க வரம் இழந்த தேவி

காட்டுக் கண்ணியில்
மாட்டு மாட்டினாய்
தாய் வயிறில் தீ விளையும்
விளைந்து ஏரியும்
உறங்காமல் விழி சொரியும்
சின்ன மழைல சிந்தையில் தோன்றி மறையும்
அதிகாலை சிங்கபுரியில்
உன் உருவம் சிறிதாகத் தெரியும்

வரிகள் - மாலன் கருணாநாயக்க

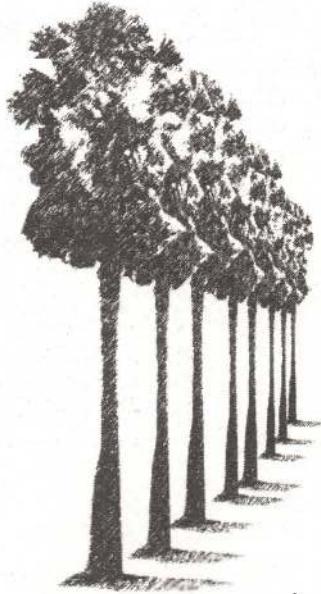
சுவாசடே கைலக்ஞுட்

பனை வேலியருகே
குடிசையின் வெளியே
நெருப்பெரியும் வெயிலிலும்
அச்சம் தரும் இருளிலும்
விழி மூடாமல்
நிசப்தாசனத்திலிருப்பேன்

புயற்காற்றுச் சுமந்து வரும்
தூசுகளில் கலந்து வரும்
மரணத்தின் வருகையருகில்
நிசப்தாசனத்திலிருப்பேன்

பீதிக் கடல் தூரத் தெரியும்
புழுதிகளே மேனியெங்கும் படியும்
சிரிப்புமில்லை சிரிக்க வழியுமில்லை
நிழலையன்றி எனக்குத் துணையுமில்லை

குண்டு முழுக்கம்
தூரத்தில் கேட்கும் நேரம்
மனம் பறந்து விரைந்து
உன்னைச் சேரும்
நம்பிக்கை இழந்து நாம்
ஆளுக்கொருபறம் சிந்தும்
சுவாசமே காற்றினில் கைலக்கும்

வரிகள் - ரோகண தந்தெனிய

எம். சீ. ரஷ்யின்

கல்யாணர்

சிங்கள வம்சத்தின் மகளே
கண்ணீர் சிந்துவதேன்?
மங்கள வேளாயில் அழைத்துச் செல்ல
சண்முகராஜா வருவான்
தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லிம் யாவரும்
ஒரினமாக ஒன்றுகூடி
ஒரே வீட்டில் ஒன்றாயுண்டு, மகிழ்ந்து
புதிய உலகத்தின் மைந்தர்களாவோம்.

விகாரை, பள்ளி, கோயில் உள்ளே
பண்ணுடன் இசையொலிக்க
வடக்கும் தெற்கும் கைகோர்க்க
உன் மன ஊர்வலம் ஜோலிக்கும்
பனையும் தென்னையும் தாண்டி
வேலியின்மேல் வெளிச்சந்தரும்
ஒற்றுமையின் சூரியன்

வரிகள்- எஸ்.கே.மஹிபால்

ஶர்றுங்

தீபாவளி நாளன்று
தீபச் சந்திரனை அழைத்துக்கொண்டு
மாத்தறை வீட்டுக்கு வா
யாழ்ப்பாண எல்லை தாண்டி

உனக்குப் பிடித்த சிங்களச் சோற்றுக்கு
உனக்குப் பிடித்த கரிசமைத்து
உறவினரும் ஊரும் சேர்ந்து
உன் வருகைக்காய் காத்திருக்கின்றோம்

குண்டு முழுக்கம் கேட்டு
தாய்பாசம் மேலிட்டு
வீட்டிலே அடைபட்டு நின்றோம்
துயருக்குள் தடைப்பட்டு நின்றோம்
இப்போது தீயணைந்து விட்டது
சிறிசுகருடன் வீட்டுக்கு வாருங்கள்

கோயில் முன்றலில்
தேவியைக்கண்டு
நட்புக்கொண்டு
சொல்லாமலே கூடச் சென்றாய்
எமது அனுமதி கிட்டாதபோது

கோபமனம் தணிந்து விட்டது
பாசமனம் கனிந்து விட்டது
யாழ் வண்ணங்கள்
பதித்த பாயொன்றுடன்
பறந்து வா பாசமகனே.....

வரிகள் - ஆனந்த ஹேவா ரன்ஹிந்தகே

எல்லோருட் சீர்க்கீ

வடமுனையில் நீ சிரிப்பாய்
நடராஜா தம்பியே!
தென்முனையில் நீ சிரிப்பாய்
சுமனசிரி தம்பியே!
வடமுனையில் நீ சிரிப்பாய்
செல்லம்மா தங்கையே!
தென் முனையில் நீ சிரிப்பாய்
செனெஹுலத்தா தங்கையே....!

எத்திசையில் வாழ்ந்தாலும்
பிறப்பும் இறப்பும்
ஒரு நிலத்தில்தான்
எத்தரத்தினர் என்றாலும்
நாட்டை காப்பது கடமைதான்

ஒரு தாய்பெற்ற பிள்ளைகளாய்
ஒவ்வொரு நாளும் வாழ்வதற்கு
ஒருவிழியிலும் கண்ணீரின்றி
ஒற்றுமையாய் உலகாள்வதற்கு

வரிகள் - சுந்தரீரா வாகிஷ்ட

நேர்றைய காலத்

சிறகுகள் பொருத்தி
பறந்து வாருங்கள்
எடுத்துச் செல்வதற்கு
எமது கண்ணீரை

ஒரு பாடசாலை நாள்
பேரோவி முழங்கியது
ஒடோடிச் சென்றோம்

பங்கரில் பதுங்கினோம்
அன்று
சிறிய கூடாரம்
சாம்பலாய் படிந்தது
எமது கண்ணீர்
கடலோடு கலந்தது

தொடர்ந்து வரும்
துயர் தேன்கவையாம்
யார் பொய் சொன்னார்?
நேற்றைய இரவும்
நடுவன்றதிலேயே கழிந்தது.

வயல் வீடுவாசலும்
புயல் நெருப்பில் அழிந்தது
பசிநெருப்பு பீறிடுகின்றது

எமது வாக்கு மூலங்கள்
பொய்யல்ல.

வரிகள் - சிட்டை மாகஸ் டயஸ்

வண்ணங்களாய்

வண்ணத்திக் கூட்டம் செய்வோம்
மலர்களின் சுகந்தம் கொள்வோம்

மலர்கள் சிரிக்கின்றன
சுகம் தந்து மகிழ்கின்றன
மலராய் உலகிற்கு மணம் கொடுப்போம்

பல வண்ணங்களில்
இதழ் விரிப்பவை
குணம் படைத்தால்
மணம் படைத்தால்
உலகு என்னே அழகு?

ஓவ்வொரு இளவட்டமும்
தோப்பின் மலர் போல
ஒருவழியில் ஒன்றினெண்து
புன்னகைத்தால்
உலகு என்னே அழகு?

வரிகள் - சிட்டீஸி மாகள் டயஸ்

சிங்கள கவிதைப்பாடல்களில் இலங்கை பெளத்தத்தின் பெயரால் குறித்துக் காட்டப் படுவதை பல இடங்களில் தரிசிக்கலாம். இலங்கையில் தற்சமயம் நடைபெறும் யுத்தம் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தமா அல்லது இனாஃப்படையிலான யுத்தமா என்பது திதுவரை வாதப் பொருளாகவே உள்ளது. எப்படியோ நாட்டின் பேரிலான இப்போராட்டம் மகத்துவம் பொருந்திய ஒன்றாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டமைப்பு மிகவும் பழையமையானது. நாட்டின் பெயரால் வீரர்களை பலியை நோக்கி ஆற்றுப் படுத்துதல் ஜனநாயக முலாம் பூசப்பட்ட ஒரு நாசகாரமாக இன்று மாறிவருகின்றது.

“உயிரைக்கொல்வது பாவம் அதனிலும் கொடிய பாவம் தமிழனைக் கொல்லாமல் விடுவது”* என்ற மனோபாவத்தை விதைத்தவர்கள் கூட இத்தகைய ஜனநாயகவாதிகள் தான். நிலத்தின் வெற்றி என்ற பெயரால் சிங்களவர் மட்டுமல்ல தமிழர் அல்லது முஸ்லிம் ஒருவர் பலியிடப்பட்டாலும் அது கொடுமையே. இராணுவத்தினர் நாட்டுக்காகப் போராடுகின்றார்களா வயிற்றுக் காகப் போராடுகின்றார்களா என்பது மறக்கடிக்கப்பட்ட ஒரு வினா. ஆனால், இதற்கான விடை எல்லோருக்கும் தெரியும். உயிரின் பெறுமதி தெரிந்த சகலருக்கும் தெரியும். சிங்களத்தில் இத்தகைய கவிதைப் பாடல்கள் வெளிவந்திருப்பதைப் போன்று தமிழ் முஸ்லிம் போராட்டப் பாடல்களும் உள்ளன. அவையும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படல் வேண்டும். தொடர்ந்து வரும் மூன்று கவிதைப் பாடல்கள் அல்லே குணவன்ச் தேரருக்குச் சொந்த மானவை.

*கடந்த கலவர காலத்தில் மதகுரு ஒருவரின் பிரச்சாரக் கூற்று

எம். சி. ரஸ்மியன்

வீர டக்னெ

சிங்கராசன் போல் முன்னோக்கிச்
சென்றால் வெற்றி நிச்சயம் மகனே!
கல்முன் பட்டாலும்
சிங்கம் ஒருபோதும்
தன்னிப் போகாது அன்பு மகனே!

தூற்றுதல்கள் நிந்திப்புகள்
தரும் துயரத்தின் மத்தியில்
பெறும் வெற்றியே உண்மையான வெற்றி-

ஆற்றல்களினால் அகிலத்தை
அளந்த மனிதர்களை
ஒரு தரம் நினைக்குப் பார் அன்பு மகனே!
மலையின் சிகரத்தைத் தொட்ட பின்
மலையடிவாரத்தை மறந்திடாதே மகனே!
உன்போன்ற ஓராயிரம் பேர் எழுந்திட
கரம் கொடுப்பாய் மகனே!

பெள்ளு நாடு

இந்த பெளத்த ஆசிபெற்ற
தேவாசி பெற்ற பூமியிலே
முன்னெச் சுபக் கருமங்களின் பொருட்டால்
பிறந்த என் அன்பு மகனே!
சுந்தரக் காட்சிகளும் பலரக வனப்புகளும்
கோடியழகு தரும்
ரூபசுந்தர மங்கள பூமி
இது நமது சிங்கள பூமி

மாணிக்கத் தீபம்
வெற்றி நிறைந்த பூமி
நமக்காகவே உதயம் பெற்றது
நன்றே காத்திடுவோம்
நந்தாப் புகழ் பெற்ற நாடு

எம். சீ. ரஷ்மின்

தொடுக்கவுர் டாட்டோர் எடுக்கவுர் டாட்டோர்

அடுத்தவனின் நிலத்தில்
அங்குலமும் நாம் எடுக்கோம்
செத்தாலும் எமது தாய் நிலத்தில்
ஒரங்குலமும் நாம் கொடுக்கோம்

நமது தாய் நாட்டை
நாமே காத்திட
கடைசிச் சொட்டு உதிரமும்
சிந்துவோம்

எதிரிகள் மத்தியில் நமது வீரத்தினை
சிங்கத்தினைப் போன்று காட்டுவோம்
இனம் இல்லாத நாளில்
நாடு மட்டும் எதற்கு?
நாடு இல்லாது போனால்
வெற்றி என்பதும் எதற்கு?

செத்தாலும்
நமது தாய் நிலத்தில்
ஒரங்குலமும் நாம் கொடுக்கோம்

எம். சி. ரஸ்மியன்

நாட்டுக்காகவா?

பிறந்த தாய் நாட்டை காத்திடச் செல்லும்
வீரதீரம் நிறைந்த சிப்பாய் மகனே
ஜீவமுக்தி பெற இப் புண்ணியம் போதும்
உறுதியாய் நிற்பாய் மகனே!

விகாரமாதேவியின் மகனைப் போல
அமர்நிலத்திற்கு விரைகையில்
நாற்திசை கடவுளின் காவல் உண்டு
என்றும் நீ நாட்டைக் காத்திடவே

தாயின், தாய்நாட்டின் மீதான பற்று
நீடு இன்பம்தரும் மறவாதே மகனே
எனது உதிரத்தைப் பாலாக்கி
உன்னை நான் வளர்த்தது
எனக்காகவல்ல
நாட்டுக்காகத்தான் அன்புமகனே.....

எம். சீ. ரஷ்மின்

வீரடி

அமர் நிலத்தில் இறந்தவன்
சிங்களவனென்றால்
ரவையின் அடையாளம்
நெஞ்சில் பதிந்திருக்கும்

எதிரியின் முன்
நெஞ்சை நிறுத்தாமல்
உயிர் விட மாட்டோம்
உதிரத்தின் எச்சத்தை
முதுகில் பெமாட்டோம்

நாட்டைக் காத்திடு - இல்லை
உயிரைக் கைவிடு
இரண்டில் ஒன்றென்று போராடு

நிலத்தில் முகம்பதித்து
உயிர்துறந்தவரையே
சுவர்க்கபதி வாழ்த்தியழக்கும்

ஒரு மலர்த்தோப்பில்
சுகமரணம் என்பது
சிங்கள வீரனுக்கு உரித்தில்லை

முப்பும் இறப்பும் இல்லாத
பூமலரும்
இராணுவ வீரன்
இறந்த இடத்தில்.

LS 13481
வரிகள் - பியசேண ரத்துவிதான்

எம். சீ. ரஷ்யின்

புதிய திடைகள்

தெற்கும் கிழக்கும்
மேற்கும் வடக்கும்
ஒரு கொடியின் நிழலில்
ஒரினமாகி பெரும் பலமாகி
ஏற்றம் எனும் வழியில்

எம். சி. ரஸ்மியன்

தாய்நாட்டின் மீது நமக்கு
உரிமை பிறப்பிலே இருக்கு
வீரமும் தீரமும் கொண்டு
மகிழ்வோம் உலகை வென்று

கடுகோ மலையோ
அனுவும் அசையோம்
இடரோ பழியோ
இனியும் இசையோம்
முன்னோர் சொன்ன மொழியில்
முன்னேற்றத்தின் வழியில்
தாய் நாட்டின் மீது நமக்கு
உரிமை பிறப்பிலே இருக்கு

வீழ்ந்தாலும் எழுவோம்
வீழ்ந்து வீழ்ந்து எழுவோம்
எழுந்தெழுந்தே செல்வோம்
தடைகளை முறித்து
தடைகளைக் குறித்து
துணிவுடனே வெல்வோம்!
தாய் நாட்டின் மீது நமக்கு
உரிமை பிறப்பிலே இருக்கு

துணிவுடன் நின்ற நம் முன்னோர்கள்
நமக்குப் பலவழிகளைச் சொன்னார்கள்
கடைப்பிடிப்போம்
அதன்படி நடப்போம்
தீமைகள் தடுப்போம்
நல்லனவே படிப்போம்

வரிகள் - அரிசன் அஹோம்புது

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்களைப் பற்றி சிங்களப் பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள சில இரண்டாம் நிலை மனப்பாங்குகள் பற்றி மூலப்பாடல் எடுத்துச்சொல்கின்றது. பாடுபொருள் யதார்த்தமானதாகயிருந்தாலும் சில கற்றவர்கள் இத்தகைய பாடல்களை வெறும் ஏனாவுணர்வுப் பாடல்களாகவே கொள்கின்றனர். இலங்கை வானொலியைப் பொறுத்தவரை இன்றுவரை இப்பாடல்கள் ஒவிபரப்புக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. வரிகள் - தீபால் சில்வா

எம். சி. ரஷ்மின்

உள்ளே வள்ளே

ஐயையோ ஏனப்பா வாழ்கிறோம்
பொறுக்க முடியவில்லை

சரஸ்வதி இல்லாமல்
சரஸ்வதி என் பொம்புளை இல்லாமல்.

மட்டக்களப்பினில்
பெட்டிக்கடை வைத்து
நன்றாக வியாபாரம் நடத்தி
சந்தோஷத்துடனும்
சமாதானத்துடனும்
ஒரு காலத்தில் இருந்தேன்
தம்பியே!

பேப்பர் போத்தல்
பழைய பேப்பர் வேணுமா?
புதிய பேப்பர் வேணுமா?

தம்பிமார் இருவரையும்
புலிகள் கொண்டு செல்ல
அக்காவையும் தம்பியையும்
வந்தவர் யாரோ கொண்டு செல்ல
குண்டு பட்டு அம்மாவும் அப்பாவும்
செத்துப் போனார்கள்

தடபட வென்று
கடையதும் உடைந்தது
நிலத்தினில் விழுந்ததடா
இறுதியில் இருப்பிடம் அகதி முகாமடா

எம். சீ. ரஸ்மின்

நல்லென்னை?

ஆனந்த பவன் உள்ளே சென்று
தோசை உண்பான்
வெளியில் வந்ததும் இரக்கமின்றி
யாப்பணதெழுமா* என்பான்

வாழையிலையில் மூன்று தோசை
கொண்டு வருவார்
இட்லி மசாலா வடை
சாம்பாரும் தருவார்

சிங்களவனோ
உண்டு முடிந்து
குழாயோரம் சென்று
கைகள் கழுவுவான்
நல்லெண்ணமே இன்றி
நல்லெண்ணை என்று
தமிழரைச் சாடுவான்

சாதி பேதமே இங்குதான்
கிழம்பி வருகிறது
மனிதத்துவம் மடிந்து
அதில் வைராக்கியமும்
குரோதமும் எழுகிறது
தோசையுண்ட நினைவும்
நெஞ்சை விட்டுப் பிரிகிறது...

வரிகள் - தீபால் சில்வா

*யாப்பணதெழுமா - யாழ்ப்பாணத் தமிழா

Sidny Marcus Dias, Athula PushPakumara, Bandula Saman Vathuregama, Harendra Liyanage, Chandradasa, Chief Librarian - SLBC, Sanath, Sinhala Tape library - SLBC, Mrs. Rosy ,Sinhala Tape library - SLBC, Mahinda Rathnayakka, Dhammadika Jayasinha என்னைப் புடம்போட்டு எனக்குள் துணிச்சல்கள் விதைத்த பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறையினர், கலாநிதி துறைமனோகரன், கலாநிதி வ. அமீர்த்தீன், கலாநிதி வி. மகேஸ்வரன், பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஸ்மான், கலாநிதி எம். எஸ். எம் அனஸ், சந்தோஷங்கள் தொலைந்துபோன அல்லது பறிக்கப்பட்ட நொடிகளில் கூடநின்ற வளாகத்து நட்புக்கள், எம். எச். எம் வஸீர், இலங்கை வாணைவிக் குடும்பம், அன்பு ஜவஹர்வா, அநு-ராகம், படிகள், தினகரன், வீரகேசரி, தினக்குரல், நன்பன் நாச்சியாதீவு பர்வீன், வஸீம் ராஜா, கயஸ், அஸ்ஜயீன்.

தோதென்ன வெளியீட்டகத்தின் ஏனைய படைப்புகள்

 <p>சேலமால் குழாய்கள்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>	 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>
 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>	 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>
 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>	 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>
 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>	 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>
 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>	 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>
 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>	 <p>பீமாலையின் உலகம்</p> <p>த. வெங்கடேஸன்</p> <p>100.00</p>

காலை கால விவரம்
1. முதல் விவரம்
கிளி விவரம் காலை/கால
175.00

வெளிக் கோயம், விரும் என
பகுப்புக்கார் பேரவையினத்து
ஏடுத்துக்கொண்டு இருங்கிற
நான்மாண்டும்.

ପ୍ରକାମାତ୍ରି
ନିଃଶ୍ଵର ପାଦପଟ୍ଟିଳା

90.00
விரைவில் இருக்கின்ற நிலையில்
ஏதும் மற்றும் ஏதுதான்
ஏதும் மற்று வேற்கின்ற
ஏதுதான் எடுத்து காட-
ம் மிக அரிசும்
வடிவாகும் மிகும் மிக
கீழ்க்கண்ட கம்தாய்ந்
ஷ உகந்த நிலைமூலம்

வாய்மை வாய்மை
வாய்மை
வாய்மை வாய்மை
வாய்மை

உதவுக்கு நின்ற செய்-
ல் அதன் மிதிஸல-
வழி துறிபகுப்பாக
நோயும் என்பதை இ-
லத் திருவாரூபாக்கு-
த்துக் காட்டுகின்றார்.

ପ୍ରେସ୍ କରିବାର ଲାଗୁ ହେଲା
କମଳାକାନ୍ତଙ୍କର ଲିଖିତକାରୀଙ୍କ
ଜୀବନକାଳୀନ ବିଷୟରେ
300.00

விவரம் இயல்கியதாகி
போன்றும் பூர்வ முறையிலே
நீந்த நீந்த சூதநாளங்கள்
நீந்த நீந்த நீந்த நீந்த
நீந்த நீந்த நீந்த

ஈடு கட்டிய நிலை விரிவை
திருக்கட்சிகளை
நிகழ்வுகளை வரவு
200.00

கூர்மையில் கூட அச்சியின்
நூற்றும் கல்வை தீவிர
கூர்மையை வழங்கினால்
நூற்றும் பந்திலும் கூட
மே கூட நூற்றும்

100.00

நீங்கள் தமிழ்நாட்டை
புதுமலை புதுமலை
நீங்கள் தமிழ்நாட்டை
புதுமலை புதுமலை

தேவையை கிட விட
குறை குறை (ஏதே விப்பனை)
விரும்புவதற்கு விளக்கமும்
நிறைப் பலவூர்களும்
0.00

கிருஷ்ண சென்ட் விளைவு நிலைமைகளின்று பல்லியூப் பிளாட்டிங்களும் எதிர் கிருஷ்ண எழுத்தருட்பாகவிடுகின்ற மேற்படிப்பொட்டிகள் அதை விடுதலை ஏற்றுகின்றன.

நமது நாட்டின் நிலை என்ன? நாம்
 நமது அயலவகன அறிந்தோமா?
 அவனது பண்பாட்டுச் சூழல்,
 வாழ்க்கை, காதல், சந்தோஷம்,
 துக்கம் இவற்றில் யாதேனும்
 பரஸ்பரம் புரிந்தும்யார்வ இருந்ததா?
 (இது ஒரு இணங்களுக்கும்
 பொதுவானதே) இந்த முரச்ச்பாட்டை
 ஒன்று இறப்புக்களாக ஒழுவடை
 செய்து கொண்டிருக்கின்றோம்.
 ஒருவருக்கு ஒருவர்
 எதிரிகளாகிவிட்டோம்;
 அந்தியமாகிவிட்டோம்;
 நாடு பற்றி எரிகிறது.

கலைநிதி, வ. மகேந்தியன்

ஞானம் வேள்பி

பாலை சீ. ஆராபா. கி. - 02-2844

ISBN 978 - 955 - 1848 - 17 - 0

109 - 01 - 2008 - 26

விலை: 120/-